

- teha asjas uus otsus ja jätta hagi põhjendamatusesse tõttu rahuldumata;
- mõista nii apellatsioonikohtu kui ka kohtuasjas T-196/02 esimeses astmes toimunud menetluse kulud põhikohtuasja hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Esimese Astme Kohus on ekslikult lähtunud sellest, et riigiabi tegeliku saaja tuvastamisel ei saa kasutada võimalust otsustada kättesaadava teabe põhjal. Riigiabi tegeliku saaja tuvastamine on tavapärast osa komisjoni otsustest, milles nõutakse õigusvastaselt saadud riigiabi tagastamist. Selle tuvastamine on nimelt hädavajalik õigusvastaselt saadud riigiabi tagastamise tagamiseks. Seetõttu on määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 13 lõikega 1 vastuolus, kui välistada võimalus tuvastada riigiabi tegelik saaja kättesaadava teabe põhjal.

Teiseks on Esimese Astme Kohus lähtunud ekslikult sellest, et komisjoni otsuse aluseks oli üksnes oletus, mis ei vastanud kättesaadava teabe põhjal tehtava otsuse nõuetele. Esiteks ei ole kättesaadava teabe põhjal tehtava otsuse puhul nõutav absoluutne selgus. Teiseks tugines komisjoni otsus SKL-M-i pankrotihalduri edastatud informatsioonile oskusteabe arenduskulude kohta. Komisjonil oli seega piisav alus arvata, et MTU sai kasu oskusteabe andmisest tema käsutusse.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 23. novembril 2007 — A

(Kohtuasi C-523/07)

(2008/C 22/63)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus.

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A.

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas määrust (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000⁽¹⁾ (määrus Brüssel IIa) kohaldatakse kogu taolise otsuse suhtes, mis on sarnane käesoleva asja esemeks oleva otsusega, millega laps avalik-õigusliku lastekaitse raames ühe otsusega viivitamatult perekonnast eraldatakse ja paigutatakse väljapoole kodu või
  - b) kohaldatakse määruse artikli 1 lõike 2 punkti sätet arvesse võttes seda määrust üksnes otsuse selle osa suhtes, mis puudutab väljapoole kodu paigutamist?
2. Kuidas tuleb ühenduse õigusest lähtudes tõlgendada määruse artikli 1 lõikes 1 olevat alalise elukohta mõistet ja sellega seotud artikli 13 lõiget 1, arvestades eelkõige olukorda, kui lapse alaline eluase on ühes liikmesriigis, kuid ta viibib teises liikmesriigis, omamata seal alalist elukohta?
3. a) Kui otsustatakse, et lapse alaline elukoht ei ole teiseks mainitud liikmesriigis, siis millistel tingimustel võib määruse artikli 20 lõike 1 alusel kõnealusel liikmesriigis rakendada edasilükkamatut kaitsemeetet (perekonnast eraldamine)?
  - b) Kas määruse artikli 20 lõikes 1 viidatud kaitsemeede on üksnes selline meede, mida võib rakendada siseriikliku õiguse alusel ja kas siseriikliku õiguse sätteid selle meetme kohta on kõnealusel artikli kohaldamisel siduvad?
  - c) Kas pärast kaitsemeetme võtmist tuleb asi omal algatusel üle anda pädeva liikmesriigi kohtule?
4. Kui liikmesriigi kohtul puudub pädevus, siis kas see kohus peab jätma asja läbi vaatamata või andma selle üle teise liikmesriigi kohtule?

⁽¹⁾ EÜT L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243.